

Motion till riksdagen

1985/86:Sf521

Kenth Skårvik m. fl. (fp)

Stödet åt invandrare

Invandringen har bidragit till vårt lands välstånd och har förvandlat Sverige till ett mångkulturellt samhälle. Det är positivt och berikande.

En aktiv samverkan och öppenhet mellan olika minoritetsgrupper och majoritetsbefolkningen ger ett rikare samhällsliv. Invandrarnas erfarenheter och kulturtraditioner tillför det svenska samhället nya idéer. Ett ömsesidigt givande och tagande motverkar också fördomar och diskriminering och förstärker solidariteten mellan olika grupper. Invandrare och svenskar har ett gemensamt ansvar för det svenska samhället och dess utveckling.

Enligt liberal uppfattning får samhället inte tvinga på någon en viss gruppstillhörighet, men inte heller motverka språkliga, kulturella eller religiösa minoriteters strävan att behålla och utveckla sin egen kultur. Varje människa skall själv avgöra i vilken grad hon vill uppgå i svensk kulturell identitet. En verklig valfrihet kräver oftast speciella insatser från samhällets sida för att underlätta minoritetsgruppers bestånd, utveckling och verksamhet, men säråtgärder måste vara önskade av dem det berör.

Minoriteternas rätt till egna kulturtraditioner får dock inte medföra att andra självklara värden i det svenska samhället åsidosätts. Det demokratiska statskicket, kvinnans ställning, barnens rätt till en trygg och utvecklande miljö är värden som måste respekteras.

Det är viktigt att invandrare deltar i det politiska livet i Sverige och att invandrare nomineras till politiska församlingar, nämnder och styrelser.

Diskriminering av invandrare eller etniska minoriteter skall beivras.

Minoritetsgrupperna måste ha stöd för att kunna bevara och utveckla sin egen kultur. De egna organisationerna och trossamfunden spelar en viktig roll och skall stödjas. Dagstidningar på minoritetsspråk bör ha statsstöd på samma villkor som svenska.

I samband med att kommunerna övertar ansvaret för de invandrare som man från kommunalt håll förbundit sig att motta förändras situationen både för invandraren i form av ny miljö och för de förutvarande innevånarna.

Detta förutsätter att medel i tillräcklig mängd ställs till förfogande för information till båda parter så att det från början blir ett gott mottagande vid inflyttningen i den nya kommunen.

Regeringen avser att under våren 1986 lägga fram en proposition om invandrapolitik. Vi återkommer med synpunkter i denna fråga vid detta tillfälle.

I avvaktan på denna proposition vill vi dock fästa uppmärksamheten på några områden som vi anser bör beaktas i denna. Folkpartiets syn på flyktingpolitiken har utvecklats i en särskild motion.

Antalet medlemmar i invandrarsamfunden har ökat kraftigt. Dessa samfund – såväl lutherska, romersk-katolska, ortodoxa och österländska kyrkor som icke-kristna samfund – har sammanlagt över 200 000 medlemmar.

Invandrarsamfunden uppfattar sig som negativt särbehandlade. Invandrarpolitiska kommittén har i sitt slutbetänkande föreslagit en förutsättningslös utredning av möjligheterna till ett bättre stöd för invandrarorganisationerna. Vi förutsätter att den aviserade propositionen om invandrarpolitik innehåller förslag som för denna fråga framåt.

Äldre invandrare

De äldre invandrarnas situation har inte uppmärksammats tillräckligt. Hittills har de utgjort en liten del av invandrargruppen, men redan omkring år 2000 är de ca 125 000 mot i dag omkring 52 000.

Många av invandrarna drömmer om att åka hem när de blir äldre. Av olika anledningar blir det kanske inte alltid så. Det är därför viktigt att kommuner och landsting, gärna tillsammans med invandrarorganisationerna, undersöker vilka behov och önskemål de äldre invandrarna har.

En svårighet är språket. Även om språkkunskaperna i svenska varit relativt goda under den yrkesverksamma delen av livet kan de försvinna vid högre ålder. Det förekommer tyvärr i dag att äldre invandrare som inte kan svenska placeras på en avdelning där det enbart finns svensktalande personal. Resultatet blir alltför fort och alltför ofta en helt desorienterad människa.

Från en del invandrarföreningar har framförts önskemål om att personer som talar samma språk skall få möjlighet att komma till samma avdelning i servicehus eller ålderdomshem och att det skall finnas tvåspråkig personal.

Det är enligt vår mening ett rimligt önskemål. Invandrare inom långtidssjukvården bör tillgodoses på liknande sätt.

Det behövs en förbättrad information till svensktalande personal i invandrarfrågor som hur tolkhjälp kan och bör användas. Fantasi och okonventionella lösningar behövs för att göra livet lättare för de äldre invandrarna. Detta behöver inte alltid kräva ökade ekonomiska resurser. Det kan ofta räcka med organisatoriska förändringar.

Hemställen

Med stöd av det ovan anförda hemställs

att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i denna motion anförts om stöd till invandrares trossamfund, äldre invandrare och informationsverksamhet.

Stockholm den 27 januari 1986

Kenth Skårvik (fp)

Barbro Sandberg (fp)

Margareta Andrén (fp)

Ingrid Ronne-Björkqvist (fp)

